

(อม.๓๕)

คำพิพากษาศาลชั้นวินิจฉัยอุทธรณ์

คดีหมายเลขดำที่ อม.อธ. ๑/๒๕๖๖

คดีหมายเลขแดงที่ อม.อธ. ๙/๒๕๖๖

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลฎีกา

วันที่ ๒๐ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๖

ระหว่าง	{	อัยการสูงสุด	โจทก์
		นางสาวธณิกานต์ พรพงษาโรจน์	จำเลย

เรื่อง ความผิดต่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

จำเลยอุทธรณ์คัดค้านคำพิพากษาศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ลงวันที่ ๓ เดือน สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๖๕ องค์คณะวินิจฉัยอุทธรณ์ รับวันที่ ๒๕ เดือน เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๖

โจทก์ฟ้องว่า จำเลยในฐานะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง เขตเลือกตั้งที่ ๗ (บางซื่อ - ดุสิต) กรุงเทพมหานคร เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเป็นเจ้าพนักงานของรัฐ มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวกับการเสนอและพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ร่างพระราชบัญญัติต่าง ๆ การควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินโดยการตั้งกระทู้ถาม การเปิดอภิปรายทั่วไป การตั้งกรรมาธิการ การเข้าชื่อถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและผู้ดำรงตำแหน่งใดในองค์กรอิสระ การให้ความเห็นชอบแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีและการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ

เมื่อวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๖๒ เวลากลางวัน จำเลยลงชื่อเข้าร่วมประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๔ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) ซึ่งมีการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเหรียญราชรุจิ รัชกาลที่ ๑๐ พ.ศ. โดยไม่ได้ลาประชุม แต่ระหว่างเวลา ๑๓.๓๐ ถึง ๑๕ นาฬิกา จำเลยไม่ได้อยู่ในที่ประชุม และได้ฝากบัตรอิเล็กทรอนิกส์แสดงตนและลงมติของจำเลยไว้กับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรรายอื่น หรือบัตรอิเล็กทรอนิกส์ของจำเลยอยู่ในความครอบครองของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรรายอื่นโดยความยินยอมของจำเลย เพื่อให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรรายนั้นใช้บัตรของจำเลยแสดงตนและลงมติแทนในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว วาระที่หนึ่ง เวลา ๑๓.๔๑ นาฬิกา และวาระที่สาม เวลา ๑๔.๐๑ นาฬิกา โดยมีเจตนาทุจริตแสวงหาประโยชน์เพื่อตนเองหรือผู้อื่น หรือมีพฤติการณ์ที่รู้เห็นหรือยินยอมให้ผู้อื่นใช้ตำแหน่งหน้าที่ของตนแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบจากการออกเสียงลงคะแนนแทนกัน ที่จำเลยทราบดีว่าไม่อาจกระทำการแทนกันได้ ส่งผลให้การออกเสียงลงคะแนนในการประชุมไม่เป็นไปตามเจตนารมณ์ที่แท้จริงของผู้แทนปวงชนชาวไทย ถือเป็นมติที่ไม่ชอบ เป็นเหตุให้สภาผู้แทนราษฎรและกระบวนการตรากฎหมายของฝ่ายนิติบัญญัติได้รับความเสียหาย เหตุเกิดที่แขวงถนนนครไชยศรี เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๗๒

จำเลยให้การปฏิเสธ

ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิจารณาแล้ว พิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๗๒ จำคุก ๑ ปี และปรับ ๒๐๐,๐๐๐ บาท โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้ ๒ ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๖ หากจำเลยไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙, ๓๐ กรณีต้องกักขังแทนค่าปรับให้กักขังไม่เกิน ๑ ปี

จำเลยอุทธรณ์ต่อที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา

พิเคราะห์คำฟ้องและเอกสารประกอบคำฟ้อง คำให้การ สำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. พยานหลักฐานที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองไต่สวน ตลอดจนอุทธรณ์ของจำเลยแล้ว ข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังได้ว่า จำเลยดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง เขตเลือกตั้งที่ ๗ (บางซื่อ - ดุสิต) กรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเป็นเจ้าพนักงานของรัฐ มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวกับการเสนอและพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ

ประกอบรัฐธรรมนูญ ร่างพระราชบัญญัติต่าง ๆ การแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ และการควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย เมื่อวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๖๒ จำเลยซึ่งจัดทำโครงการกิจกรรมเวทีสาธารณะแลกเปลี่ยนเรียนรู้ให้แก่แม่และเด็กในชุมชน หัวข้อเรื่อง การเลี้ยงดูลูกในยุคสมัยดิจิทัล ในวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๖๒ เวลา ๑๓ ถึง ๑๕ นาฬิกา ได้มีหนังสือถึงผู้อำนวยการโรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า เชิญ พันเอก อติสรณ์ ลำเพาพงศ์ เป็นวิทยากรตามสำเนาบันทึกข้อความและหนังสือเอกสารหมาย จ. ๑๔ ต่อมาวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๖๒ เวลา ๙ นาฬิกา มีการประชุมสภาผู้แทนราษฎรสมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง ณ ห้องประชุมใหญ่วุฒิสภา (ห้องจันทรา) อาคารรัฐสภา (เกียกกาย) ชั้น ๒ ซึ่งมีที่นั่งและช่องเสียบบัตรลงคะแนนอิเล็กทรอนิกส์ไม่เพียงพอต่อการใช้งานของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ๕๐๐ คน จำเลยลงลายมือชื่อเข้าร่วมประชุมโดยไม่ได้ลาประชุมในวันดังกล่าวที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเหรียญราชรุจิ รัชกาลที่ ๑๐ พ.ศ. วาระที่หนึ่ง และลงมติเวลา ๑๓.๔๑ นาฬิกา โดยมีการใช้บัตรอิเล็กทรอนิกส์ของจำเลยในการลงมติ ลำดับที่ ๑๔๓ เลขที่บัตร ๑๕๐ ตามรายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๔ หน้า ๔๘๙ เอกสารหมาย จ. ๑๑ วาระที่สอง มีการตั้งคณะกรรมการธิการเต็มสภา และวาระที่ ๓ ที่ประชุมลงมติเวลา ๑๔.๐๑ นาฬิกา โดยมีการใช้บัตรอิเล็กทรอนิกส์ของจำเลยในการลงมติ ลำดับที่ ๑๔๓ เลขที่บัตร ๑๕๐ ตามรายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๔ หน้า ๕๑๓ เอกสารหมาย จ. ๑๑ หลังจากนั้น เวลา ๑๔.๓๔ นาฬิกา ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาร่างข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ซึ่งมีการตรวจสอบองค์ประชุมเวลา ๑๕.๐๕ นาฬิกา แต่จำเลยไม่แสดงตน ตามรายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๔ หน้า ๖๒๔ ถึง ๖๓๖ เอกสารหมาย จ. ๑๑ ต่อมาเวลา ๑๕.๐๙ นาฬิกา ที่ประชุมลงมติร่างข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ข้อ ๓ โดยจำเลยลงมติ ลำดับที่ ๑๓๑ เลขที่บัตร ๑๕๐ ตามรายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๔ หน้า ๖๔๓ เอกสารหมาย จ. ๑๑ จากนั้น จำเลยก็ใช้บัตรอิเล็กทรอนิกส์แสดงตนและลงมติร่างข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. อีกหลายครั้งจนกระทั่งเสร็จสิ้นการประชุมในเวลา ๑๗.๕๐ นาฬิกา ในวันดังกล่าวระหว่างเวลา ๑๓ ถึง ๑๕ นาฬิกา มีการจัดงานเสวนาตามโครงการกิจกรรมเวทีสาธารณะแลกเปลี่ยนเรียนรู้ให้แก่แม่และเด็กในชุมชน หัวข้อเรื่อง การเลี้ยงดูลูกในยุคสมัยดิจิทัล ที่ห้องประชุมชั้น ๕

สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ เลขที่ ๑๒๕๖/๙ ถนนนครไชยศรี แขวงถนนนครไชยศรี เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร มีจำเลย พันเอก อติสรณ์ ลำเพาพงศ์ และ นางสาวทักษอร ภักดิ์สุขเจริญ เป็นวิทยากร

ปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของจำเลยว่า จำเลยกระทำความผิดตามคำพิพากษาของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือไม่ ที่จำเลยอุทธรณ์ว่า โจทก์ไม่มีพยานหลักฐานใดที่แสดงให้เห็นว่า จำเลยไม่อยู่ในห้องประชุมในช่วงเวลาตามฟ้อง การวินิจฉัยความรับผิดชอบทางอาญาต้องพิสูจน์จนปราศจากข้อสงสัยว่าจำเลยได้กระทำความผิดจริง ศาลจะพิพากษาลงโทษจำเลยโดยหลักการการพิสูจน์ให้จำเลยไม่ได้นั้น องค์คณะวินิจฉัยอุทธรณ์เสียงข้างมาก เห็นว่า ในการพิจารณาพิพากษาคดีศาลต้องดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ดังที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๖ วรรคแรก ที่บัญญัติว่า “การพิจารณาคดีให้ใช้ระบบไต่สวนโดยให้ศาลค้นหาความจริงไม่ว่าจะเป็นคุณหรือเป็นโทษแก่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง และในการวินิจฉัยปัญหาข้อเท็จจริง ให้ศาลรับฟังพยานหลักฐานได้ แม้ว่าการไต่สวนพยานหลักฐานนั้นจะมีข้อผิดพลาดคลาดเคลื่อนไปจากขั้นตอน วิธีการ หรือกรอบเวลาที่กฎหมายกำหนดไว้ ถ้าศาลได้ให้โอกาสแก่คู่ความในการโต้แย้งคัดค้านพยานหลักฐานนั้นแล้ว เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงที่ถูกต้องตรงตามความจริงที่เกิดขึ้นในคดีนั้น ...” และวรรคสอง ที่บัญญัติว่า “การพิจารณาของศาลต้องเป็นไปโดยรวดเร็วตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้และข้อกำหนดของประธานศาลฎีกา ทั้งนี้โดยนำสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือของคณะผู้ไต่สวนอิสระ แล้วแต่กรณีเป็นหลักในการพิจารณาและเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม ให้ศาลมีอำนาจไต่สวนหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานเพิ่มเติมได้...” กับวรรคสาม ที่บัญญัติว่า “ในการปฏิบัติหน้าที่ ศาลมีอำนาจเรียกเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากบุคคลใดหรือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำ ตลอดจนขอให้ศาลอื่น พนักงานสอบสวน หน่วยราชการ หน่วยงานอื่นของรัฐ รัฐวิสาหกิจหรือราชการส่วนท้องถิ่น ดำเนินการใดเพื่อประโยชน์แห่งการพิจารณาได้...” อันจะเห็นได้ว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าวกำหนดหลักเกณฑ์ในการพิจารณาคดีของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองให้ใช้ระบบไต่สวนโดยยึดสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นหลัก อย่างไรก็ดี บทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าวเป็นเพียงการกำหนดแนวทางการแสวงหาพยานหลักฐานเบื้องต้นตามที่ปรากฏในสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เท่านั้น โดยศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

ยังมีอำนาจไต่สวนหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานเพิ่มเติมนอกเหนือจากที่ปรากฏในสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ นอกจากนี้ ในการพิพากษาคดีนั้น ศาลต้องยึดถือหลักการสำคัญในคดีอาญาที่ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้ต้องหาหรือจำเลยไม่มีความผิด และต้องใช้ดุลพินิจวินิจฉัยน้ำหนักพยานหลักฐานทั้งปวงอย่าพิพากษาลงโทษจนกว่าจะแน่ใจว่ามีการกระทำความผิดจริงและจำเลยเป็นผู้กระทำความผิดนั้น และเมื่อมีความสงสัยตามสมควรว่าจำเลยได้กระทำความผิดหรือไม่ ให้ยกประโยชน์แห่งความสงสัยนั้นให้จำเลย ดังที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๙ วรรคสอง และประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๒๗ ซึ่งในการรับฟังพยานหลักฐานนั้น หากทางไต่สวนปรากฏว่ามีประจักษ์พยานยืนยันการกระทำความผิดของจำเลย ศาลย่อมต้องรับฟังข้อเท็จจริงจากประจักษ์พยานเป็นสำคัญ แต่หากไม่มีประจักษ์พยาน ศาลมีอำนาจรับฟังพยานหลักฐานอื่นและพฤติการณ์แวดล้อมในคดี รวมถึงเหตุผลที่มีน้ำหนักเพียงพอและมีความเชื่อมโยงถึงตัวจำเลยประกอบการพิจารณาการกระทำความผิดของจำเลยได้ มิใช่ว่าหากไม่มีประจักษ์พยานแล้วจะไม่สามารถลงโทษจำเลยได้เสมอไป ซึ่งคดีนี้ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองให้โอกาสโจทก์และจำเลยนำพยานหลักฐานของแต่ละฝ่ายเข้าไต่สวนเพื่อพิสูจน์ความผิดหรือความบริสุทธิ์ของจำเลยแล้วและยังได้เรียกพยานบุคคลมาไต่สวนเพิ่มเติมตามที่เห็นสมควรด้วย ฉะนั้น การที่ศาลจะลงโทษจำเลยได้หรือไม่จึงต้องพิจารณาจากพยานหลักฐานที่ได้ความตามทางไต่สวนทั้งหมดประกอบกัน หาใช่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองฟังแต่เพียงสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้วล้มเลิกการพิสูจน์ให้แก่จำเลยแต่ฝ่ายเดียวตามที่จำเลยอุทธรณ์ไม่ เมื่อทางไต่สวนได้ความจากคำเบิกความของ พันเอก อติสรณ์ ลำเพาพงศ์ ประจักษ์พยานโจทก์ว่า จำเลยมีหนังสือลงวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๖๒ เชิญพยานให้เป็นวิทยากร เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้เนื่องจากจำเลยได้จัดทำโครงการกิจกรรมเวทีสาธารณะแลกเปลี่ยนเรียนรู้ให้แก่แม่และเด็กในชุมชน หัวข้อเรื่อง “การเลี้ยงดูลูกในยุคสมัยดิจิทัล” ในวันพฤหัสบดีที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๖๒ เวลา ๑๓ ถึง ๑๕ นาฬิกา ตามเอกสารหมาย จ. ๑๔ พยานเดินทางถึงสถานที่จัดงานเวลา ๑๒.๒๙ นาฬิกา และออกจากงานในเวลา ๑๕ นาฬิกาตามบันทึกไหม้ไลน์ส่วนตัวใน Google Maps เอกสารหมาย จ. ๑๖ ได้บันทึกไว้ พยานจำได้ว่าเมื่อถึงเวลา ๑๓ นาฬิกา งานยังไม่เริ่มเนื่องจากมีคนมาแจ้งว่าขอเลท (late) จากนั้น อีกสักพักจำเลยมาถึงงานและได้มีการพูดคุยเตรียมงานก่อนขึ้นเวทีเสวนากับพยานและ นางสาวทักษอร ภักดิ์สุขเจริญ

ต่อมาพิธีกรได้เชิญขึ้นเวทีเสวนาขณะนั้นเวลาประมาณ ๑๓.๓๐ นาฬิกา โดยมีการพูดคุยแลกเปลี่ยนกัน ใช้เวลาเกินกว่า ๓๐ นาที แต่ไม่เกิน ๑ ชั่วโมง ๑๕ นาที ก่อนออกจากสถานที่จัดงานพยานกับจำเลย และ นางสาวทักษอร ได้ถ่ายรูปร่วมกันบนเวที เมื่อลงจากเวทียังได้พูดคุยกับจำเลยและ นางสาวทักษอร เป็นเวลาสั้น ๆ จากนั้น พยานใช้เวลาอีกประมาณ ๑๕ นาที ในการพูดคุยกับผู้มาร่วมงานจนถึงเวลา ๑๕ นาฬิกา พยานจึงออกจากสถานที่จัดงานโดยมีบันทึกพิกัดใน Google Maps ยืนยันว่า พยานออกจาก สถานที่จัดงานเวลา ๑๕ นาฬิกา พยานเบิกความในชั้นไต่สวนของศาลและในชั้นชี้แจงข้อเท็จจริง ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยมีรายละเอียดข้อเท็จจริงตรงกันตามลำดับเหตุการณ์ที่พยาน มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรง และพยานเดินทางเข้าร่วมงานเสวนาตามที่นัดหมายไว้โดยมาถึงก่อนเวลา แสดงให้เห็นว่าพยานให้ความสำคัญกับงานดังกล่าว และมีได้มีความรีบร้อนหรือเร่งรีบ ย่อมมีเวลาเพียงพอ ในการสังเกตเหตุการณ์และขั้นตอนการดำเนินงานเสวนาที่เกิดขึ้นในขณะนั้นได้เป็นอย่างดี ช่วงเวลาตามคำเบิกความ ของพยานสัมพันธ์กับข้อมูลตามที่ Google Maps ส่วนตัวบันทึกไว้ อันเป็นข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ โดยไม่ปรากฏว่าเป็นข้อมูลที่ไม่ถูกต้องหรือไม่น่าเชื่อถืออย่างไร ทั้งยังสอดคล้องกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ตามลำดับขั้นตอนและใกล้เคียงกับเวลาการจัดงานเสวนา ประกอบกับข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลที่ได้จาก การลงทะเบียนใน Google Maps ในช่วงที่มีการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ ๒๐๑๙ เพื่อใช้ในการหาพิกัดหรือช่วงเวลาการเดินทางไปยังสถานที่ต่าง ๆ อันเป็นหนึ่งในกลไกของรัฐบาล ในการควบคุมการแพร่ระบาดของโรคและติดตามกลุ่มเสี่ยงติดเชื้อ เชื่อว่าเป็นข้อมูลตามความเป็นจริง ที่เชื่อถือได้ หากใช้เป็นเพียงการคาดคะเนของพยานอย่างเลื่อนลอยดังที่จำเลยอุทธรณ์ไม่ พันเอก อติสรณ์ ยังเบิกความยืนยันว่าพบจำเลยก่อนเวลา ๑๓.๓๐ นาฬิกา การเสวนาบนเวทีใช้เวลาไม่เกิน ๑๔.๓๐ นาฬิกา หลังจากนั้น พยานยังได้รับมอบของที่ระลึกจากจำเลยด้วย สอดคล้องกับที่จำเลยเบิกความรับว่า เดินทางไปร่วมงานเสวนาดังกล่าว ร่วมถ่ายรูปและแจกของที่ระลึกให้วิทยากรอื่นหลังเสร็จงานเสวนา นอกจากนี้ นางสาวอัจฉรา ชินนิยมพาณิชย์ พยานจำเลยซึ่งเป็นผู้จัดงาน (อแอกไนเซอร์) เบิกความว่า จำเลยมาถึงงานเสวนาเวลาประมาณ ๑๓.๓๐ นาฬิกา และทุกคนลงจากเวทีเวลาประมาณ ๑๔ นาฬิกา สอดคล้องกับที่ให้การต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามหนังสือลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๓ เอกสารหมายเลข จ.๒๔ เจือสมกับคำเบิกความของ พันเอก อติสรณ์ ประจักษ์พยานโจทก์ อันทำให้คำเบิกความและบันทึกถ้อยคำ ของ พันเอก อติสรณ์ มีความน่าเชื่อถือยิ่งขึ้น โดยพยานทั้งสองไม่มีสาเหตุโกรธเคืองกับจำเลยมาก่อน

ทั้งไม่มีส่วนได้เสีย ไม่มีเหตุที่ต้องเบิกความและให้การปรักปรำจำเลย คำเบิกความและคำให้การของพยานทั้งสองปากนี้ จึงมีน้ำหนักให้รับฟังได้ ประกอบกับจำเลยมีหนังสือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาลงวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๖๔ เอกสารหมายเลข จ. ๓๓ หน้า ๙๕๕ ข้อ ๒ ว่าในวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๖๒ ในระหว่างการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเหรียญราชรุจิ รัชกาลที่ ๑๐ พ.ศ. ... ของที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร จำเลยได้มีกิจธุระสำคัญต้องออกจากที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรไปปฏิบัติหน้าที่ในฐานะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในการเข้าร่วมงานเสวนาวิชาการ โครงการกิจกรรมเวทีสาธารณะ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ให้แก่แม่และเด็กในชุมชน อีกทั้งจำเลยยังไปแจ้งความไว้ต่อพนักงานสอบสวน สถานีตำรวจนครบาลบางโพ กองบังคับการตำรวจนครบาล ๑ กองบัญชาการตำรวจนครบาล ว่าเมื่อวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๖๒ เวลากลางวัน มีผลการแสดงตนและลงมติในวาระที่หนึ่ง เวลา ๑๓.๔๑ นาฬิกา และวาระที่สาม เวลา ๑๔.๐๑ นาฬิกา เป็นชื่อจำเลย ในการประชุมเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเหรียญราชรุจิ รัชกาลที่ ๑๐ พ.ศ. ... โดยจำเลยมิได้เป็นผู้กดปุ่มแสดงตนและลงมติดังกล่าว และจำเลยมิได้ฝากบัตรอิเล็กทรอนิกส์ของตนไว้ให้แก่ผู้ใดและมิได้ยอมให้ผู้ใดแสดงตนหรือลงมติแทน แต่อย่างไร เพราะวันดังกล่าวจำเลยเร่งรีบออกไปร่วมงานเสวนา ตามรายงานประจำวันรับแจ้งเป็นหลักฐานเอกสารหมายเลข ล. ๑๙ แม้จำเลยอุทธรณ์อ้างว่า จำเลยแจ้งความลงบันทึกประจำวันไว้เพื่อยืนยันความบริสุทธิ์ว่าได้ฝากบัตรไว้กับบุคคลอื่น ไม่อาจนำมารับฟังเป็นยุติได้ว่าจำเลยไม่อยู่ในที่ประชุม แต่เมื่อพิจารณบันทึกประจำวันดังกล่าวแล้ว ปรากฏว่าจำเลยได้ให้รายละเอียดชัดเจนว่า ในวันดังกล่าวจำเลยออกไปร่วมงานเสวนาและไม่ได้เป็นผู้ลงมติ ทั้งจำเลยไปแจ้งความต่อพนักงานสอบสวน ภายหลังจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ชี้มูลความผิดและแจ้งข้อกล่าวหาแก่จำเลยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับเมื่อวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ โดยจำเลยได้รับหนังสือแจ้งข้อกล่าวหาแล้วเป็นเวลานานถึงหนึ่งปีเศษ จำเลยซึ่งดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรย่อมต้องตรวจสอบข้อเท็จจริงว่าตนอยู่ในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรและลงมติด้วยตนเองหรือไม่ การที่จำเลยคงยืนยันข้อเท็จจริงตามที่แจ้งไว้ต่อพนักงานสอบสวน จึงเชื่อว่าข้อความที่จำเลยได้แจ้งความไว้นั้นเป็นความจริง อันเป็นการยืนยันว่าจำเลยไม่อยู่ในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรในเวลาที่เกิดเหตุ เจือสมกับพยานหลักฐานอื่นตามทางไต่สวนของโจทก์ รายงานประจำวันรับแจ้งเป็นหลักฐานเอกสารหมายเลข ล. ๑๙ ย่อมมีน้ำหนักให้รับฟังข้อเท็จจริงจึงรับฟังได้แน่ชัดว่า จำเลยได้เดินทางไปร่วมงานเสวนาก่อนเวลา ๑๓.๓๐ นาฬิกา

และอยู่ร่วมงานเสวนาประมาณ ๑ ชั่วโมง ย่อมเป็นไปได้ที่จำเลยจะอยู่ในห้องประชุมสภาผู้แทนราษฎร ขณะที่มีการลงมติวาระที่หนึ่ง เมื่อเวลา ๑๓.๔๑ นาฬิกา และวาระที่สาม เมื่อเวลา ๑๔.๐๑ นาฬิกา

ส่วนที่จำเลยอุทธรณ์ว่า จำเลยไม่ได้ฝากหรือยินยอมให้ผู้อื่นใช้บัตรอิเล็กทรอนิกส์ของจำเลย เพื่อให้บุคคลอื่นลงมติแทน ในวันเกิดเหตุเป็นวันแรกที่มีการใช้เครื่องลงมติและอยู่ในระหว่างการทดสอบระบบ มีปัญหาในการใช้งานห้องประชุมหลายประการ รวมถึงระบบลงคะแนนเกิดข้อผิดพลาดนั้น องค์คณะวินิจฉัยอุทธรณ์เสียข้างมากเห็นว่า บัตรอิเล็กทรอนิกส์ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นสิ่งที่ต้องใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ เพื่อแสดงตนและลงมติในเรื่องต่าง ๆ เกี่ยวกับการทำหน้าที่ในทางนิติบัญญัติในฐานะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร บัตรอิเล็กทรอนิกส์จึงเป็นสิ่งสำคัญที่จำเลยต้องเก็บรักษาไว้ด้วยตนเอง และต้องมีความระมัดระวังในการเก็บรักษามากกว่าปกติ แต่กลับปรากฏว่ามีบุคคลอื่นนำบัตรอิเล็กทรอนิกส์ของจำเลยไปใช้เพื่อลงมติแทนในระหว่างที่จำเลยไม่อยู่ในห้องประชุม ซึ่งเมื่อพิจารณาลักษณะของบัตรอิเล็กทรอนิกส์ตามที่ นางสาวสายฝน ไกรสมเลิศ ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานบริหารทั่วไป สำนักงานการประชุม สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร เบิกความว่า บัตรอิเล็กทรอนิกส์จริงของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ จะติดสติ๊กเกอร์เลขที่และชื่อสกุลสมาชิกบนพื้นสติ๊กเกอร์สีขาว อักษรสีดำ วิธีใช้คือ เสียบบัตรให้ชิปคว่ำลงไปในช่องเสียบบัตร เมื่อชิปคว่ำจะปรากฏชื่อสกุลของสมาชิกอยู่บนหัวบัตร ผู้ที่พบเห็นสามารถทราบว่าเป็นบัตรนั้นเป็นของผู้ใด จึงเป็นการยากที่จะมีบุคคลอื่นนำบัตรอิเล็กทรอนิกส์ของจำเลยไปใช้โดยผิดหลง ซึ่งการใช้บัตรอิเล็กทรอนิกส์แสดงตนและลงมติแต่ละครั้งนั้นเป็นเรื่องที่ต้องกระทำหลายขั้นตอน แต่กลับมีบุคคลอื่นนำบัตรอิเล็กทรอนิกส์ที่มีการระบุชื่อสกุลของจำเลยไว้ชัดเจนมาใช้ลงมติในระหว่างที่จำเลยไม่อยู่ในห้องประชุม เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่าช่วงเวลา ๑๓.๔๑ นาฬิกา ถึง ๑๔.๐๑ นาฬิกา จำเลยไม่อยู่ในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร โดยจำเลยลงมติด้วยตนเองครั้งสุดท้ายเวลา ๑๓.๒๒ นาฬิกา ตามรายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๔ หน้า ๔๔๘ เอกสารหมายเลข ๑๑ ก่อนออกไปงานเสวนา หลังจากนั้น ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรมีการประชุมพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเหรียญราชรุจิ รัชกาลที่ ๑๐ พ.ศ. ต่อไป โดยมีการลงมติในการพิจารณาร่างฉบับดังกล่าว ๒ ครั้ง คือ เวลา ๑๓.๔๑ นาฬิกา และ ๑๔.๐๑ นาฬิกา อันเป็นการลงมติต่อเนื่องมาจากเวลา ๑๓.๒๒ นาฬิกา ซึ่งการลงมติแทนจำเลยโดยมีเวลาต่อเนื่องกันเช่นนี้ ย่อมแสดงว่าต้องมีบุคคลรู้ว่าจำเลยออกจากห้องประชุมเมื่อใด และจะกลับเข้ามาประชุมอีกหรือไม่ รวมทั้งต้องมีบัตรอิเล็กทรอนิกส์ของจำเลยมาเพื่อลงมติแทนได้

ทั้งเมื่อจำเลยกลับมาจากงานเสวนาก็ได้ใช้บัตรอิเล็กทรอนิกส์ลงมติในการพิจารณาร่างข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. อีก พฤติการณ์บ่งชี้ว่าต้องมีการคบคิดปรึกษากันมาก่อน ที่จำเลยอ้างว่าร่างพระราชบัญญัติเหรียญราชรุจิ รัชกาลที่ ๑๐ พ.ศ. ไม่มีการอภิปรายความเห็นที่แตกต่าง แม้จำเลยไม่อยู่ในห้องประชุมและไม่ได้ลงมติ ก็ไม่มีผลต่อการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวนั้น ข้อเท็จจริงได้ความจากคำเบิกความของ นายวิเชียร ขวาลิต สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้ทำหน้าที่กรรมการประสานงานพรรคร่วมรัฐบาล (วิปรัฐบาล) พยานจำเลยว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวเป็นร่างพระราชบัญญัติสำคัญที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งหมดต้องให้ความเห็นชอบ และต้องการที่จะแสดงออกว่าเห็นด้วยกับร่างกฎหมายฉบับนี้ กรณีจึงยอมเป็นเหตุจูงใจให้จำเลยซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสมัยแรกต้องฝากบัตรอิเล็กทรอนิกส์ของตนให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอื่นใช้ลงมติแทน ในขณะที่จำเลยไม่อยู่ในที่ประชุม สำหรับข้ออุทธรณ์ของจำเลยที่ว่า จำเลยลงมติด้วยตนเองนั้น เห็นว่าจำเลยเคยมีหนังสือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาลงวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๖๔ เอกสารหมายเลข จ. ๓๓ ว่าในวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๖๒ ในระหว่างการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเหรียญราชรุจิ รัชกาลที่ ๑๐ พ.ศ. จำเลยมีกิจธุระสำคัญต้องออกจากที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรไปร่วมงานเสวนาวิชาการ อันเป็นการให้ข้อเท็จจริงยอมรับทำนองว่าจำเลยไม่อยู่ในที่ประชุม แต่ต่อมาจำเลยกลับมีหนังสือเรื่อง ขอชี้แจงข้อเท็จจริงแก้ข้อกล่าวหาเพิ่มเติม ลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๖๔ เอกสารหมายเลข จ. ๓๗ ข้อ ๑ อ้างว่า เนื่องจากวันนั้นมีการขอเปลี่ยนวาระการประชุม ให้นำร่างพระราชบัญญัติเหรียญราชรุจิ รัชกาลที่ ๑๐ พ.ศ. ขึ้นมาพิจารณาก่อน จำเลยอยู่ลงมติด้วยตนเอง จนกระทั่งเลยกำหนดเวลาการจัดงานและมีการตามตัวจำเลยจึงรีบนั่งรถจักรยานยนต์ของทีมงานออกไป โดยใช้เวลาอยู่ที่งานประมาณไม่เกินหนึ่งชั่วโมง อันเป็นการให้ข้อเท็จจริงยืนยันว่าจำเลยลงมติด้วยร่างพระราชบัญญัติเหรียญราชรุจิ รัชกาลที่ ๑๐ พ.ศ. ด้วยตนเอง ซึ่งขัดแย้งกับที่จำเลยเคยให้การไว้ตามหนังสือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเอกสารหมายเลข จ. ๓๓ ดังกล่าว ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๖๕ จำเลยไปแจ้งความต่อพนักงานสอบสวน ตามรายงานประจำวันรับแจ้งเป็นหลักฐานเอกสารหมายเลข ล. ๑๙ ว่า จำเลยมิได้เป็นผู้กดปุ่มแสดงตนและลงมติดังกล่าว เพราะในวันดังกล่าวจำเลยเร่งรีบออกไปร่วมงานเสวนา และจำเลยเบิกความต่อศาลในวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๖๕ สรุปความได้ว่า จำเลยไปร่วมงานเสวนาร่วมถ่ายภาพ และแจกของที่ระลึกให้กับผู้ร่วมงานการแสดงผลลงมติเมื่อวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๖๒ ทั้งสองครั้งที่ถูกฟ้องนั้น

น่าจะเกิดจากความผิดพลาดของระบบ หรืออาจมีผู้อื่นกดปุ่มลงมติโดยไม่ได้รับความยินยอมจากจำเลย อันเป็นการยืนยันว่าจำเลยไม่ได้ลงมติด้วยตนเองสอดคล้องกับข้อเท็จจริงตามที่แจ้งความต่อพนักงานสอบสวน และที่เคยให้การไว้ตามหนังสือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเอกสารหมายเลข จ. ๓๓ ซึ่งแตกต่างจากข้ออ้างตามหนังสือเรื่อง ขอชี้แจงข้อเท็จจริงแก้ข้อกล่าวหาเพิ่มเติมเอกสารหมายเลข จ. ๓๗ การให้การของจำเลย จึงมีลักษณะกลับไปกลับมา ไม่น่าเชื่อถือ ข้ออ้างของจำเลยที่ว่าจำเลยอยู่ลงมติด้วยตนเองไม่มีน้ำหนักให้รับฟัง ส่วนที่จำเลยอ้างเกี่ยวกับความผิดพลาดของระบบลงคะแนนนั้น ได้รับความจากพยานโจทก์ปาก นายชัยรัตน์ ทาริยา เบิกความเกี่ยวกับการทำงานของระบบลงคะแนนว่า การจะปรากฏผลแสดงตน หรือลงมติว่ามีชื่อสมาชิกคนใดลงคะแนนอย่างไร จะต้องเริ่มจากประธานในที่ประชุมมีคำสั่งให้เปิดระบบซอฟต์แวร์ (Software) ซึ่งจะมีการล้างข้อมูลเก่าออกก่อน จากนั้น จะต้องเสียบบัตรอิเล็กทรอนิกส์แสดงตน และลงมติของสมาชิกเข้าเครื่องอ่านบัตรอิเล็กทรอนิกส์อย่างถูกต้อง กับต้องกดปุ่มลงคะแนนด้วย หากขาดขั้นตอนอย่างใดอย่างหนึ่งก็จะไม่ปรากฏชื่อหรือผลใด ๆ โดยการทำงานของเครื่องลงคะแนน อิเล็กทรอนิกส์มีการทำงานร่วมกับระบบฮาร์ดแวร์ (Hardware) ได้แก่ เครื่องอ่านบัตรอิเล็กทรอนิกส์ แผงปุ่มลงคะแนน กับระบบซอฟต์แวร์ ซึ่งเป็นชุดโปรแกรมคำสั่งคอมพิวเตอร์ ในการเปิดปิดการลงคะแนน การคำนวณและประมวลผลคะแนน โดยมีบัตรลงคะแนนอิเล็กทรอนิกส์เป็นสื่อกลาง ทั้งปัญหาที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแจ้งเหตุขัดข้อง ได้แก่ เครื่องเสียบบัตรค้าง กดลงคะแนนแล้วแต่เครื่องขึ้นว่า ยังไม่ได้ลงคะแนน ออกเสียงว่าเห็นด้วยแต่เครื่องแจ้งว่างดออกเสียง ซึ่งปัญหาที่เกิดขึ้นทั้งหมด สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจะแจ้งทักท้วงต่อประธานในที่ประชุม และมีการบันทึกไว้ตามเอกสารหมายเลข จ. ๑๑ และเป็นกรณีที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้ใช้บัตรอิเล็กทรอนิกส์แสดงตนและลงมติของตนเสียบเข้าเครื่องอ่านบัตรอิเล็กทรอนิกส์ กับต้องกดปุ่มแสดงตนหรือลงมติด้วย ดังนั้น หากไม่มีการเสียบบัตรอิเล็กทรอนิกส์แสดงตนและลงมติของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่เครื่องอ่านบัตรอิเล็กทรอนิกส์ และกดปุ่มแล้ว หรือมีการเสียบบัตรค้างไว้แต่ไม่ได้กดปุ่มโดย้อมไม่อาจเกิดการประมวลผลใด ๆ ขึ้นได้ สำหรับข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นดังกล่าวข้างต้นเป็นข้อผิดพลาดในขั้นตอนของการประมวลผลเท่านั้น ไม่ใช่ข้อผิดพลาดของระบบลงคะแนนอิเล็กทรอนิกส์ทั้งระบบ และในวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๖๒ จำเลยได้ใช้บัตรอิเล็กทรอนิกส์แสดงตนและลงมติก่อนและหลังเวลาเกิดเหตุจำนวนหลายครั้ง โดยไม่ปรากฏว่าจำเลยได้แจ้งต่อที่ประชุมสภาว่ามีข้อผิดพลาด แต่อย่างไร แต่จำเลยกลับโต้แย้งเฉพาะ

เวลา ๑๓.๔๑ และ ๑๔.๐๑ นาฬิกา ว่าระบบขัดข้องหรือผิดพลาด ซึ่งหากเป็นเช่นนั้นโดยจำเลย อยู่ในที่ประชุม หรือลงมติด้วยตนเองจริง จำเลยย่อมต้องแจ้งต่อที่ประชุมสภาถึงข้อผิดพลาดนั้นในทันที แต่ก็ได้มีการแจ้งข้อขัดข้องเกี่ยวเนื่องกับการใช้บัตรอิเล็กทรอนิกส์ของจำเลย แต่อย่างไร นายชัยรัตน์ เป็นนักวิชาการโสตทัศนศึกษาชำนาญการพิเศษ กลุ่มงานโสตทัศนูปกรณ์ สำนักประชาสัมพันธ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร มีหน้าที่โดยตรงเกี่ยวกับการควบคุมระบบเสียงและระบบการลงคะแนน การประชุมสภาผู้แทนราษฎรและการประชุมร่วมกันของรัฐสภา เป็นพยานคนกลางที่เบิกความ ตามข้อเท็จจริง จากการปฏิบัติงานตามหน้าที่ โดยไม่ปรากฏว่า นายชัยรัตน์ มีสาเหตุโกรธเคืองกับจำเลยมาก่อน คำเบิกความของ นายชัยรัตน์ มีน้ำหนักให้รับฟัง จึงเชื่อว่าระบบการใช้บัตรอิเล็กทรอนิกส์แสดงตน และลงมติไม่เกิดข้อขัดข้องหรือผิดพลาดดังที่จำเลยอ้าง องค์คณะวินิจฉัยอุทธรณ์เสียงข้างมาก เห็นว่า พฤติการณ์แห่งคดีและพยานหลักฐานแวดล้อมมีเหตุผลและน้ำหนักให้รับฟังได้โดยปราศจากข้อสงสัยว่า จำเลยฝากบัตรอิเล็กทรอนิกส์ของจำเลยไว้กับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอื่น หรือบัตรอิเล็กทรอนิกส์ ของจำเลยไปอยู่ในความครอบครองของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอื่นโดยความยินยอมของจำเลย เพื่อให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้นใช้บัตรอิเล็กทรอนิกส์ของจำเลย ลงมติแทน เมื่อการออกเสียงลงคะแนน เป็นสิทธิเฉพาะตัวของผู้ที่เป็สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร การกระทำใดเพื่อให้มีการออกเสียงลงคะแนน แทนกัน จึงเป็นการขัดต่อหลักการออกเสียงลงคะแนนตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๒๐ วรรคสาม ที่ให้สมาชิกคนหนึ่งมีเสียงหนึ่งในการออกเสียงลงคะแนน และไม่ชอบด้วยข้อบังคับ การประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๗๒ วรรคสาม ที่การออกเสียงลงคะแนนจะกระทำแทนกันมิได้ อันถือเป็นการลงคะแนนที่ไม่สุจริต มีผลให้การออกเสียงลงคะแนนของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในการประชุมนั้นไม่เป็นไปตามเจตนารมณ์ที่แท้จริงของปวงชนชาวไทย และขัดต่อหลักความซื่อสัตย์สุจริต ที่ได้บัญญัติตนในที่ประชุมก่อนเข้ารับหน้าที่ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๑๕ ถือได้ว่าการกระทำของจำเลยก่อให้เกิดความเสียหายแก่สภาผู้แทนราษฎรซึ่งเป็นองค์กรที่ทำหน้าที่นิติบัญญัติ และส่วนราชการ ทั้งการที่จำเลยฝากบัตรอิเล็กทรอนิกส์กับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรรายอื่นหรือบัตรอิเล็กทรอนิกส์ ของจำเลยไปอยู่ในความครอบครองของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรรายอื่นโดยจำเลยยินยอมให้แสดงตน และลงมติแทน เพื่อให้ร่างพระราชบัญญัติเหรียญราชรุจิ รัชกาลที่ ๑๐ พ.ศ. ผ่านการพิจารณา ของสภาผู้แทนราษฎร ถือได้ว่าเป็นการแสวงหาประโยชน์ที่มีควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายสำหรับตนเองหรือผู้อื่น

หรือมีพฤติการณ์ที่รู้เห็นยินยอมให้ผู้อื่นใช้ตำแหน่งหน้าที่ของตนแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ และเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตแล้ว จำเลยจึงมีความผิดฐานเป็นเจ้าพนักงานของรัฐปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่ง หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตตามคำพิพากษาศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง องค์คณะวินิจฉัยอุทธรณ์เสียงข้างมากเห็นพ้องด้วย อุทธรณ์ของจำเลยฟังไม่ขึ้น พิพากษายืน.

นายเอกศักดิ์ ยันตรปรกรณ์

นายเถียรดนัย ธรรมดุขุฎี

นายสมเกียรติ ตั้งสกุล

นางอโนชา ชีวิทโสภณ

นางสุวิชา นาควัชระ

นายอำพันธ์ สมบัติสถาพรกุล

นายสาคร ตั้งวรรณวิบูลย์

นางสาวสิริกานต์ มีจุล

นายกิตติพงษ์ ศิริโรจน์